

l-am visat cu toții demn de oamennii care trăiesc aici.

O voi face cu dragoste. O dragoste veche, statornică.

RODICA MUREȘAN, actriță la Teatrul Național, deputată în Consiliul popular al Sectorului 1 al Capitalei

Desigur că încrederea pe care mi-au acordat-o alegătorii din circumscripția electorală în care am candidat, alegându-mă deputată în Conșiliul Popular al sectorului 1 al Capitalei, m-a onorat și-n egală măsură m-a emoționat. În această încredere am văzut și am simțit dragostea lor pentru teatru, pentru artă; dindu-și votul unei actrițe, nu numai că s-au arătat cunosători în ale spectacolului, ci și-au exprimat și convingerea că un artist este un cetățean, un acti-

vist pe țărîm obștesc, care se preocupă de treburile gospodărești ale cartierului în care locuim și trăim cu toții, alegători și aleși.

Sînt bucuroasă că fac parte din Consiliul popular al sectorului 1, în care se găsește Teatrul Național — colectivul meu — și alte teatre și instituții de cultură.

Fără falsă modestie, îmi propun ca în discuțiile care se vor purta în cadrul Consiliului popular, să arăt realizările noastre, ale artiștilor, să îndemn întotdeauna pe ceilalți deputați să facă propagandă pentru teatru printre alegătorii din circumscripțiile lor. Se înțelege de la sine că voi încerca să fiu cît mai des printre concetățenii mei din circumscripție, să le aflu doleanțele și propunerile pentru îmbunătățirea calității propriei noastre vieți, pentru înfrumusețarea cartierului nostru, cu speranța că mă voi face ascultată în Consiliul popular.

**grupaj realizat de
Marilena MANCU**

telex-„teatrul” • telex-„teatrul” •

După Vasile Alecsandri cu Despot-Vodă și I. L. Caragiale cu D'ale carnavaului, un alt clasic român își reia, în această stagiune, locul convenit pe prima scenă a țării. Este vorba de B. Șt. Delavrancea și de Hagî Tudose, spectacol în care rolul titular a fost încredințat lui Constantin Dinulescu. Vom reveni. ● La Teatrul „Bulandra” se repetă pe nedrept pînă acum uitata piesă a lui Miron Radu Paraschivescu Asta-i ciudat!, reprezentată cu mulți ani în urmă la Teatrul

„Maria Filotti” din Brăila. Vom asista, cu prilejul premierei, și la un debut regizoral. Spectacolul poartă semnătura actorului Gelu Colceag. ● Teatrul Evreiesc de Stat a organizat o impresionantă manifestare cultural-artistică închinată poetului și eroului antifascist Beniamin Fundoianu. Au luat cuvîntul, vorbind despre despre opera poetului și recitînd din versurile acestuia, Mircea Martin, Andrei Magheru, actori ai teatrului. Poetul Virgil Teodorescu a citit poemul „Oceanul inocenței”, iar în primă audiție românească

s-a cîntat „B. Fundoianu — in memoriam” de Aurel Stroe, a cărei premieră mondială a avut loc la Paris chiar în acest an. ● Teatrul Național din Cluj-Napoca a prezentat publicului spectacolul Omul cu mirtoaga de G. Ciprian, în regia lui Mihaș Măniușiu și scenografia lui T. Th. Ciupe. ● Tot de la Teatrul Național din Cluj-Napoca am primit un supliment al caietului de sală, intitulat „Varietăți la 0 grade”, cu un conținut bogat și variat. Redactor-coordonator este Radu Bădilă. ●

(continuare la pag. 9)

bancă, datorat lui Mircea Cornișteanu. Regii aplicate, soliditate în construcția scenică au dovedit și Horea Popescu în **Farul** și **Domnul Valentino**. Nicoleta Toia — **Un pahar cu sifon**, sau Cristian Hadji-Culea în **Romanță tirzie**. S-au produs însă și încercări regizorale ambițioase, care au dovedit, pe de o parte, fantezie, stăpînirea semnului teatral, putere de plasticizare a conceptelor, pe de alta, din păcate, inadecvare la operă. **Porțile**, adaptarea piesei lui Mihai Săulescu sub semnătura lui Alexandru Dărie, **Conu Leonida**... în regia lui Dominic Dembinski, **O sărbătoare princlară**, în viziunea lui Cristian Ioan.

Satisfacția cea mai mare în acest festival au adus-o însă actorii. Un număr impresionant de interpreți, personalități marcante, capete de alif, frunțași ai scenelor noastre, și-au măsurat forțele în competiția colegială de la Oradea, spre satisfacția publicului. Actori din multe generații, profesori experimentați și tineri debutanți, și-au dovedit apartenența la aceeași școală a profesionalismului, dăruindu-se însuflețitor cauzei teatrului. Au fost prezenți la această „săptămîină orădeană” Mircea Albulescu, Gheorghe Cozorici, Victor Rebengiuc, Silvia Ghelan, Melania Ursu, Tatiana Iekel, Cornelia Gheorghiu, Luminița Gheorghiu, Radu Gheorghe, Nicolae Dinică, Emil Coșeru, Csiky András, Hejja Sándor, V. Papp Eva, Banyai Iren, Laczó Gusztáv, Virgil Andriescu, Mihai Gîngulescu, Livia Doljan, Vasile Cojocar, Ileana Stana Ionescu, Florina Cercel, Olga Delia Mateescu, Batho Ida și încă mulți alții.. Enumerarea e de la sine grăitoare, ea vădește temeinica preocupare a teatrelor noastre pentru înflorirea artei scenice și prin intermediul va-

lorificării acestei specii de dramaturgie, care și-a cîștigat adeviziunea spectatorilor.

Despre caracteristicile speciei s-a discutat în colocviul final, unde și-au adus contribuția, prin referate substanțiale analizînd deopotrivă conceptul și rezultatele concrete, criticii Doina Modola, Stelian Vasilescu, Dumitru Chirilă și Virgil Munteanu, care a prezentat din partea redacției revistei „Teatrul” referatul „Valori dramaturgice și spectaculare în teatrul scurt”. Tema a generat pertinente schimburi de opinii.

Ediția festivalului a fost însoțită și de o publicație ad-hoc (admirabil realizată de Elisabeta Pop și Dumitru Chirilă), din al cărei ultim număr spicuim cîteva păreri. D. R. Popescu „Păcat că n-au fost de față toți dramaturgii, regizorii și cronicularii de teatru din țară, ca să asiste la o sărbătoare a Teatrului românesc, sigur la cea mai înaltă manifestare teatrală din acest an”; Dina Cocea: „Prezența masivă a publicului orădean la spectacole și caldă ospitalitate a gazdelor festivalului demonstrează că teatrul și orașul continuă o tradiție culturală impresionantă care ne însuflețește și ne întărește credința în perspectivele frumoase deschise la Oradea teatrului scurt”; Ion Besoiu: „A fost o ambiție a teatrului «Bulandra» de a fi prezent în mijlocul publicului din Oradea, public cald, bun cunoscător de teatru. Acest festival a intrat în tradiția publicului din Oradea și a teatrelor din țară”; Ion Zamfirescu: „...Oradea, în aceste zile ale festivalului de teatru scurt, a fost locul de întîlnire a unei simțiri umaniste românești”.

Rep.

telex-„teatrul” • telex-„teatrul”

(Continuare de la pag. 7)

Două noi premiere la teatrul piteștean: Bill optimistul de Paul Everac, în regia și scenografia lui Mihai Lungănu, și Domnul decan de George Magheru, în regia lui Costin Marinescu și scenografia Mihaelei Dinu-Pițigoi. ● La Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani a avut loc premiera piesei Preșul de Ion Băieșu, în regia lui Eugen Traian Bordenșan și scenografia lui Constantin

Moloea. ● Cîteva apariții editoriale demne de toată atenția: B. P. Hasdeu — „Teatrul” (Editura „Dacia”), I. L. Caragiale — „Teatrul” (Editura „Albatros”, colecția „Lyceum”), Antonio Buero Vallejo — „Cinci piese”, antologie și prefață de Ileana Georgescu; și „Commedia dell’arte”, antologie, prefață, traducere și note de Olga Mărculescu, (Editura „Univers”). ● Dramaturgul Paul Cornel Chitic a fost publicat în

prestigioasa revistă poloneză de teatru „Dialog”, care a ales, pentru numărul 9/1984, piesa Europa, aport, viu sau mort! Traducerea este semnată de reputata scriitoare Danuta Bienkowska. ● La Teatrul „Victor Ion Popa” din Birlad s-a prezentat, în regia lui Mihai Fotino, Idolul și Ion Anapoda de G. M. Zamfirescu. Mihai Fotino interpretează și rolul principal, alternativ cu Marcel (Continuare la pag. 23)

— Dar dacă ai — ca actor — vreo idee proprie, vreo dorință, vreo simțire, intuiție foarte frumoasă, sau exactă, sau necesară în legătură cu o scenă dintr-un spectacol și regizorul simte altfel, obligându-te să mergi pe altă cale, ce se întâmplă ?

— Atunci sufăr cumplit. Cumplit. Chiar dacă el are tact și caută să mă convingă că nu am dreptate, sufăr și nu-mi iese bine. Rămâne ceva neîmplinit în mine în scena respectivă. S-ar putea întâmpla — câteodată — să treacă timp și să găsească o cale oarecum convenabilă. E foarte urât și periculos să trădezi un om cu care ai pornit la drum, căruia i-ai acordat și care ți-a acordat încredere. De aceea, caut să fac ce spune el. Discut o dată, de două ori, de cinci ori, de cincisprezece ori, plîng și fac... tot ce spune el, dar suferind enorm și nefiind „acolo” sinceră și adevărată.

— A existat cumva un rol care să vă fi fost „cel mai drag” ?

— Nu. Numai cele mai dragi. Mi-e foarte greu să aleg unul singur. Sunt foarte multe. Așa de multe, încît nu pot să le spun.

— Vrînd-nevrînd, mai punctăm ici și colo cite un element biografic. Iertare ! De cînd jucați la Teatrul „Bulandra” ?

— Joc la Teatrul „Bulandra” de cînd eram în anul II sau III la Institut. Cred că din anul II. Am făcut o figurație, și nu știu cum, doamna Bulandra m-a remarcat în repetiții. Între timp, am dat niște examene — se pare — foarte bune la Institut. Un regizor de la Teatrul Național m-a chemat acolo după examenul de semestru din anul III. Voiiau să mă angajeze. După cîteva zile, doamna Bulandra, aflînd, m-a chemat să-mi spună că nu mă poate angaja imediat, dar să aleg între cele două teatre. Am ales Teatrul „Bulandra” (pe atunci se numea Municipal) și am și jucat peste

cîteva luni — încă studentă — în Pădurea, alături de doamna Bulandra. De atunci sînt în acest teatru.

— L-ați fi părăsit pentru vreun altul, într-o circumstanță tentantă ?

— Niciodată, pentru nimic în lume ! Nu numai pentru un alt teatru...

— Regret enorm că umorul dumneavoastră spontan nu poate fi redat în toată savoarea lui pe hirtie...

Sinteți și actriță de film. Ce înseamnă relația actor de teatru — actor de film ?

— Draga mea, nu sînt încă actriță de film. Este pentru prima dată cînd am încercat, într-un rol atît de mic, încît nu pot avea, deocamdată, nici un fel de opinie. În momentul de față este doar o nouă experiență.

— V-a marcat această experiență, fie ea și minimală ?

— Nu m-a marcat în nici un fel. Mi-a făcut plăcere că, din întimplare, regizorul cu care am lucrat, nu cere actorului să se pregătească dinainte. Mi-a plăcut mult „jocul” acela cînd el se pregătea și mie îmi cerea să fiu spontană. Chiar foarte mult. Filmul ca atare, și ceea ce am putut eu să înțeleg, încîtă la starea de creație.

— Asta înseamnă că sînt șanse să mai acceptați roluri de film... Cred că am părăsits puțin în altă poveste și aș regreta s-o părăsim pe prima.

— Pe prima n-o s-o părăsim niciodată !

— Aveți dreptate. Într-o casă blîndă unde conviețuiesc talentul, patima și forța, nici o poveste frumoasă nu poate fi trădată.

Convorbire realizată de
Luminița VARLAM

telex-„teatrul” • telex-„teatrul” •

(Continuare de la pag. 9)

Anghel. Scenografia o semnează Adriana Raicu Petre. ● Tot la Birlad, va fi prezentată în premieră pe țară piesa Patimă și tandrețe de George Genoiu, în regia lui Cristian Nacu și scenografia Adrianei Raicu Petre. ● La Teatrul „Bulandra” a fost lansat vo-

lumul „Carte despre Toma Caragiu”, realizat de Valentin Silvestru. ● În nr. 1/1985 al revistei noastre, la rubrica „Telex-„Teatrul”, a apărut o informație eronată : Spectacolul Audiență la consul de Ion Brad, la Teatrul „Maria Filotti” din Brăila, a fost pus în scenă

de Constantin Codrescu și nu de George Custeră. Actorul George Custeră a montat O noapte furtunoasă de I. L. Caragiale, a cărei premieră a avut loc de curînd pe scena brăileană. De eroare se face vinovată...

FAIMA